

og saa vil være rigtigst at tilstaae Domstolene
 Indflydelse paa Udneevnelsen af den Mand,
 som saadanne Tilfælde skulde afgjøre, og
 hvilket Omfang Statskassen er bleven er-
 ståtningsskyldig ved det, der maatte være fore-
 taget. Dernæst troer Udvalgets Fleertal heller
 ikke at det er ganske rigtig, naar det fra
 Ministerens Side er gjort gjældende, at Re-
 gjerlingen er i en Stillning, som maatte tillade
 den at være fuldkommen upartist i et saadant
 Tilfælde. Forsaavidt har den ærede Minister
 jo fuldkommen Ret, naar han har gjort gjæl-
 dende, at Regjerlingen ikke kan siges at staae i
 samme Forhold som den Private. Den Pri-
 vate vil altid bestrebe sig for, naar han ud-
 nævner en Mand til at have Sæde og Stem-
 me i en Commission, da at skaffe sig en
 Mand, som saa ensidig som muligt vil være
 i hans Interesser. Dette vil jo vistnok
 ikke finde Sted med Regjerlingen, som maå
 behagte Sagen fra et mere ophøjet og for-
 domsfrit Standpunkt, og den Mulighed er ikke
 udelukket, at den Mand, der fra Regjerings
 Side udnevnes, vil være istand til at røgte
 sit Hverv med fuldstændig Upartisthed, men
 medens denne Mulighed ikke er udelukket, tæ-
 r Udvalgets Fleertal paa den anden Side at
 kunne fastholde, at det ikke høves Sikkerhed
 for at Regjerlingen vil være istand til altid
 at vælge en saadant upartist Mand. Der
 foreligger forskjellige Tilfælde, som kunne gjøre
 det vanffeligt for den af Krigsministeren ud-
 nævnte Mand, der selvfølgelig altid vil være
 en Officør med fuldstændig Fordomsfrihed, at
 lede et saadant Commissions Forhandlinger.
 For det Første er der den Omstændighed, at
 det ligger udenfor denne Mand's daglige Doms,
 saaledes at de forskjellige Interesser imellem,
 hvorfor det for ham vil være mere vanffeligt,
 end naar Formanden er en Mand, der er ud-
 seet af Domstolene. Dernæst troer jeg, er der
 et andet Gær, der er, som den skal være den
 vis Samfundsaand, som den ærede Krigsmini-
 ster altid fuldkommen Rette søger at fremme,
 og dette har han fremhævet under Forhand-
 lingen i denne Sag, idet han har udtalt,
 at det vil være ønskeligt at stille Officierne
 under saadanne pecuniære Forhold, at der kån-
 meratlige Mand kunde fremmes. Med al Agt-

telse for denne Mand i Hæren, og hvormeget
 man end maa ønske, at den maa udvilde sig
 mellem Hærens Befalingsmænd, maa det paa
 den anden Side ikke oversees, at netop naar
 den i ønskelig Grad er tilstede, er det muligt,
 den indvirker saaledes paa den Befalingsmand,
 der efter Krigsministerens Forslag skulde have
 Forsæde i Commissionen, at det vilde være
 ham vanffeligt med fuldkommen Fordomsfrihed
 at røgte sit Hverv. Man behøver blot at
 tænke sig det Tilfælde, at den Skade, der er
 Tale om, er gjort af en Befalingsmand ved
 Malconduite, saaledes at Staten, naar den
 skal udrede Erstatningen, atter vil holde sig
 til den paagjældende Befalingsmand, som ved
 at tilfidesætte det Hensyn, han skyldte de Pri-
 vate, har afstedkommet stor Skade. Her fore-
 kommer det mig, at der er et Tilfælde, hvor
 det vilde være naturligt, at den Befalings-
 mand, der var Formand i Erstatningscommis-
 sionen vilde søge at nedsette Erstatningen, for
 at Skaden ikke skulde gaae for haardt ud over
 hans Kammerat. Jeg gjør ikke disse Be-
 mærkninger, for i mindste Maade at nedsette
 de Befalingsmænd, der saae et saadant Hverv,
 og meget mindre for at sige, at der overhø-
 vedet er kommet Klager af denne Natur, men
 blot for at antyde, at det ikke kan nægtes, at
 saadanne Hensyn kunne gjøre sig gjældende.
 Men selv om man siger, at det er meget li-
 det sandsynligt, at saadanne Hensyn vilde
 gjøre sig gjældende, og at det er en ugrundet
 Frygt, saa at der er stor og overveien-
 de Sand-
 synlighed for, at en Befalingsmand af Hæren,
 naar han udnevnes til at have Forsæde i
 Commissionen, vil kunne røgte sit Hverv med
 Upartisthed, vilde dog Sagen ikke dermed være
 klaret, thi Opgaven for Thinget maa være
 at finde den Sammenfatning af Commissionen,
 som afgiver Garanti for den størst mulige
 Upartisthed, og Spørgsmaalet stiller sig altsaa
 saaledes, naar kan det ventes, at den største
 Upartisthed findes, enten naar Valget af Com-
 missionens Formand lægges i Krigsbestyrelsens
 Haand, eller naar det lægges i Overrettens Haand.
 Naar Spørgsmaalet stilles saaledes, og saa-
 ledes maa det formentlig stilles, saa troer jeg,
 at man maa sige, at med al Agtelse for den
 ærede Krigsminister, med al Agtelse for den